

geestige krabbels van clubmeisjes of oud-clubbers.

Behalve de foto van de tegenwoordige Meisjes-Zomer-Club-commissie mochten wij er twee teekeningetjes van overnemen: het eene is een illustratie van het tentenkamp in den regen, er worden tegenwoordig namelijk een paar kampen gehouden niet in clubhuizen maar in tenten, omdat onder de moderne jeugd sommigen een kamp pas „echt” vinden, als het ook een „echt kamp” is, in tenten dus. Zigeunerkampen werden die gedoopt, en dit jaar komt er een nog nieuwere variant: het „stampottenkamp”, waar alles wat naar luxe zweemt, ook op het punt van eten enz., wordt uitgebannen.

Dan is er ook een wandelclub, die 't vorige jaar Sauerland in ging. De „gummisponzenclub” (want men legt gummisponzen onder de rugzakken om minder last te hebben van den druk) is tot de conclusie gekomen dat het buitenland

zich beter leent tot wandeltochten dan ons onwellevende Hollandsche klimaat.

Er is dus steeds groei, steeds zich aanpassen aan de behoeften van den tijd, want dit werk tinfelt van leven.

Sinds dat de M. Z. C. haar werk opnam, zijn er vele andere vereenigingen en groepen begonnen, meisjeskampen te organiseeren. 't Kampeeren is de laatste jaren zóó toegenomen als wel niemand gedacht had. Maar de M. Z. C., die hierin de eerste waren, hebben ieder die vroeg van hun ervaring te mogen profiteeren, steeds met raad en daad willen helpen, en in hun voorbeeld zijn ze anderen tot meer steun geweest, dan ooit is na te gaan. Als we de vereeniging nu dus feliciteeren met haar jubileum, willen we behalve onze beste wenschen voor den verderen groei, ook onzen grooten dank uitspreken voor het vele, dat ze door haar werk, direct en indirect, voor de Nederlandsche meisjes gedaan heeft.

A. R.

Aan den Morgen.

en zoudt ge dan mijn lach niet vragen!
waar ik aan U gebogen bad!
waar 'k op mijn droomen heb gedragen
Uw uren die 'k heb liefgehad!

ligt niet op ièdren dageraad
wat zonne van mijn jong gelaat
ligt niet op ieder morgenbranden
de streeling van mijn jonge handen! —

maar 'k wete eer de avond valt
wat iedre dag mij heeft verteld....
dat zonne zoo subtile....

toch ièdre dag draagt als hij gaat
een lachje van mijn jong gelaat
een snikje van mijn ziele....

BERENDIEN SCHUILING.